

Mette Magrethe Rasmusdatters supplik til H.K.H. Christian VII

Taler

Mette Margrethe
Rasmusdatter
Kvindesagsforkæmper

Dato

2. september 1790

Omstændigheder

Mette Margrethe Rasmusdatters forespørgsel til den Christian 7. blev aldrig holdt som tale. Inden det 19. årh. var der i Danmark ringe betingelser for, at almindelige mennesker kunne forsamle sig og holde taler om deres ønsker og anker. Under enevælden (1660-1848) fulgte der med kritiske ord om kongen, staten eller samfundsforholdene truslen om afstraffelse, hvorfor den sikreste måde for størstedelen af befolkningen at komme til orde overfor myndighederne var via bønskrifter.

Enhver undersåt havde ret til at indgive bønskrifter - også kaldet suppliker - til kongen, hvormed rigets almue fik mulighed for at stille forespørgsler om tilladelser, dispensationer eller give forslag til lovændringer til Dansk Kancelli. Det var sådant et bønsskrift Mette Margrethe Rasmusdatter indsendte i 1790, og fik medhold i. Rasmusdatters supplik førte til ny sociallovgivning, som tvang fædre til at understøtte deres uægte børn, med tugthusstraf som bod, hvis lovkravet ikke blev efterkommet.

Til Kongen

Til Deres Kongelige Majestæt, seer ieg elendige menneske i dybeste underdanighed, mig nødtvungen til at henvende mig for at udbede mig Deres Majestæts Landsfæderlige Hielp.

Ieg havde den ulykke at tiene i Gaarde med en Karl Lars Larsen, som under ægteskabs Löfte besvangrede mig. Just som ieg haabede, at see ham opfylde sit Löfte, erfarer ieg, at han paa samme Tiid havde besvangret et andet Quindemenneske, som han siden ægtede. Uagtet han nu i Fölge Faders Pligt og Hans Majestæts Forordning, skulde bidrage sin deel til vort barns underhold, saa har ieg paa 4de aar endnu ikke erhholdet mere af ham til Hielp end blot 10 Rigsdaler, vel har han anstillet sig paa skrömt, som han vilde tage imod barnet og föde det, men dette tilbud har han blot givet fordi han veed, at ieg efter Moders Hierte u-mulig kunde villige i at hengive mit barn til Mishandling af ham og hans Kone, som hader baade mig og barnet, saa at barnet dér, under den grusomste behandling, vilde ende sine Dage.

Da ieg selv ved at tiene maae erhverve mit bröd og altsaa ikke nær kan erhverve det Nödvendige til at underholde mit barn hos Fremmede, har ieg maattet pandtsette endog mine Klæder for at underholde det, og da ieg aldeles intet havde mere tilovers, har ieg henvendt mig til Amtmanden Hr. Kammerherrer Schumacher for ved hans bistand at erholde af barnefaderen nogen Hielp til barnets underhold, men alt forgiæves, saasom barnefaderen nægter at betale, og ved en paa Hr. Amtmandens ordre hos ham foretaget udpandtning, skal han, da han tilforn ufejlbarlig var underrettet om, at udpandtningen vilde finde sted, have bortbragt sine sager, og intet mere lod tilbage, end hvad som var 5 mark værd;

I denne min store Nöd paakalder jeg da Deres Kongelige Majestæts Naade og understöttelse; umuelig er det for mig længere at underholde mit barn.

Af Deres Majestæts Naade udbeder ieg mig paa det allerunderdanigste at barnefaderen maa blive tilholdet at bidrage sin andel, til barnets underhold, ikke alleene for de fire aar i hvilke ieg alleene har maattet underholde barnet, hvorved ieg kunde see mig i stand til at indlöse mine pandtsatte Klæder, men og for Fremtiden indtil barnet fylder det tiende aar være mig behielpelig til barnets underhold, eller at mig nogen bistand hertil enten af Amtet eller af en Fattig Kasse allernaadigst maatte forundes.

Faaborg den 2den September 1790.

Allerunderdanigst

Mette Margrethe Rasmusdatter

Kilde

danmarkshistorien.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Beretningstale, Kongehuset, Kvindebevægelsen, Taler om velfærdsstaten

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-magrethe-rasmusdatters-supplik-til-h-k-h-christian-vii-1790>